

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 438/2010**z dnia 19 maja 2010 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 998/2003 w sprawie wymogów dotyczących zdrowia zwierząt, stosowanych do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2 i art. 168 ust. 4 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 998/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ ustanawia wymogi dotyczące zdrowia zwierząt, stosowane do przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym, oraz zasady stosowane do kontroli takiego przemieszczania.
- (2) W art. 5 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 ustanowiono przepisy mające zastosowanie do przemieszczania między państwami członkowskimi psów, kotów i fretek, wymienionych w części A i B załącznika I do tego rozporządzenia. Zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia te zwierzęta domowe muszą być zidentyfikowane za pomocą elektronicznego systemu identyfikacji (transponder). W ośmioletnim okresie przejściowym, rozpoczynającym się od dnia wejścia w życie tego rozporządzenia, te zwierzęta domowe są uważane za zidentyfikowane, również jeżeli posiadają wyraźnie czytelny tatuaż.
- (3) Art. 4 ust. 1 oraz art. 14 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 przewidują, że jeżeli transponder nie spełnia wymogów normy ISO 11784 lub załącznika A do normy ISO 11785, właściciel lub osoba fizyczna odpowiedzialna za zwierzę domowe w imieniu właściciela musi zapewnić możliwość odczytania transpondera podczas każdej kontroli.
- (4) Aby uniknąć niepotrzebnych zakłóceń, w szczególności pod względem przemieszczenia zwierząt domowych z państw trzecich, konieczne jest uszczegółowienie odniesień do tych norm ISO, zanim stosowanie transponderów stanie się obowiązkowe. Ze względu na techniczny charakter tych odniesień wskazane jest włączenie ich do załącznika do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 i odpowiednia zmiana art. 4 i 14 tego rozporządzenia.
- (5) Ponadto art. 5 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 998/2003 stanowi, że psy, koty i fretki muszą posiadać paszport wystawiony przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwe władze, zaświadczenia o ważności szczepienia przeciwko wściekliźnie, wykonanego zgodnie z zaleceniami laboratorium produkującego, przeprowadzonego na danym zwierzęciu przy użyciu inaktywowanej szczepionki przeciwko wściekliźnie, zawierającej co najmniej jedną jednostkę antygenową w dawce (norma WHO). Od czasu przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 998/2003 do celów szczepień przeciwko wściekliźnie dostępne stały się również szczepionki rekombinowane.
- (6) Aby umożliwić przemieszczanie psów, kotów i fretek zaszczepionych przy użyciu szczepionek rekombinowanych, w szczególności z państw trzecich, należy również ustanowić przepisy zezwalające, na użytek rozporządzenia (WE) nr 998/2003, na stosowanie takich szczepionek zgodnie z niektórymi wymaganiami technicznymi ustanowionymi w załączniku do tego rozporządzenia.
- (7) Szczepionki te, w przypadku ich stosowania w państwie członkowskim, powinny posiadać pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zgodnie z dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych ⁽⁴⁾ albo z rozporządzeniem (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającym wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającym Europejską Agencję Leków ⁽⁵⁾.
- (8) W przypadku stosowania w państwie trzecim szczepionki te powinny spełniać minimalne wymogi bezpieczeństwa ustanowione w odpowiednim rozdziale Podręcznika testów diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt (OIE).

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 23.12.2009, s. 121.⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca 2010 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 26 kwietnia 2010 r.⁽³⁾ Dz.U. L 146 z 13.6.2003, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1.

- (9) Ponadto powinny zostać przyjęte potwierdzone naukowo zasady o podobnym charakterze co zasady ustanowione dla wścieklizny. Powinny one przewidywać zdrowotne środki zapobiegawcze dotyczące przemieszczenia zwierząt domowych w zakresie innych chorób, które mogą dotyczyć te zwierzęta, w przypadku gdy środki te są proporcjonalne do ryzyka rozprzestrzenienia tych chorób w wyniku takiego przemieszczenia.
- (10) Art. 6 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 stanowi, że wprowadzenie psów i kotów na terytorium Irlandii, Malty, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa ma podlegać dodatkowym wymogom ze względu na szczególną sytuację w tych państwach członkowskich pod względem wścieklizny. Przepis ten stosowany jest do dnia 30 czerwca 2010 r. jako środek przejściowy.
- (11) Zgodnie z tymi dodatkowymi wymogami psy i koty wprowadzane na terytorium tych państw członkowskich muszą być identyfikowane za pomocą transpondera, o ile dane państwo członkowskie przeznaczenia nie uzna, że zwierzę może być również identyfikowane za pomocą wyraźnie czytelnego tatuażu. Wymogi te obejmują ponadto przeprowadzenie obowiązkowego miareczkowania przeciwciał przed wprowadzeniem tych zwierząt domowych na terytorium tych państw członkowskich w celu potwierdzenia ochronnego poziomu przeciwciał przeciwko wściekliźnie.
- (12) Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, aktów delegowanych dotyczących zdrowotnych środków zapobiegawczych odnoszących się do chorób innych niż wścieklizna oraz zmian do wymagań technicznych dotyczących identyfikacji zwierząt i szczepienia przeciwko wściekliźnie, o których mowa w załącznikach dodanych do rozporządzenia (WE) nr 998/2003 zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Szczególnie ważne jest, aby Komisja prowadziła odpowiednie konsultacje podczas swoich prac przygotowawczych, w tym na poziomie ekspertów.
- (13) W art. 8 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 ustanowiono warunki dotyczące przemieszczenia psów, kotów i frotek z państw trzecich, zależące od sytuacji panującej w danym państwie trzecim pochodzenia oraz w państwie członkowskim przeznaczenia w odniesieniu do wścieklizny.
- (14) Art. 8 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 998/2003 stanowi, że w przypadku gdy zwierzę domowe jest przemieszczane z niektórych państw trzecich na terytorium Irlandii, Malty, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa, zastosowanie mają dodatkowe wymogi ustanowione w art. 6 tego rozporządzenia. Te państwa trzecie wymienione są w sekcji 2 części B oraz w części C załącznika II do tego rozporządzenia.
- (15) Art. 8 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 998/2003 stanowi, że w przypadkach gdy zwierzęta domowe są przemieszczane z innych państw trzecich, muszą one przejść kwarantannę, chyba że wymogi art. 6 tego rozporządzenia zostały spełnione po ich wprowadzeniu na terytorium Unii.
- (16) Ponadto art. 16 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 stanowi, że Finlandia, Irlandia, Malta, Szwecja i Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do bąblowicy, oraz Irlandia, Malta i Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do kleszczy, mogą uzależnić wprowadzanie zwierząt domowych na ich terytorium od zapewnienia zgodności ze szczególnymi przepisami obowiązującymi w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia. Przepis ten stosowany jest do dnia 30 czerwca 2010 r. jako środek przejściowy.
- (17) Art. 23 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 stanowi, że Komisja, po otrzymaniu opinii Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) dotyczącej konieczności utrzymania testów serologicznych, a także na podstawie zebranego doświadczenia i oceny ryzyka, powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie wraz z odpowiednimi propozycjami ustalenia procedury, która będzie stosowana ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r. w odniesieniu do art. 6, 8 i 16 tego rozporządzenia.
- (18) W celu ustalenia tej procedury Komisja przeprowadziła ocenę skutków, opartą na przeprowadzonych niedawno konsultacjach oraz na sprawozdaniu Komisji przyjętym w dniu 8 października 2007 r. w związku z art. 23 rozporządzenia (WE) nr 998/2003, a także wzięła pod uwagę zalecenia EFSA.
- (19) W dniu 11 grudnia 2006 r. EFSA przyjął opinię zatytułowaną „Ocena ryzyka wprowadzenia wścieklizny na terytorium Zjednoczonego Królestwa, Irlandii, Szwecji i Malty w wyniku rezygnacji z testów serologicznych mierzących ochronny poziom przeciwciał przeciwko wściekliźnie”⁽¹⁾.
- (20) W oparciu o dane z 2005 r. ESFA stwierdził, że niektóre państwa członkowskie charakteryzują się istotną częstością występowania wścieklizny u zwierząt domowych. Ponadto EFSA zalecił zastosowanie środków zmniejszających ryzyko w odniesieniu do przemieszczania zwierząt domowych z państw o istotnej częstości występowania wścieklizny u zwierząt domowych.
- (21) Wścieklizna w tych państwach członkowskich występuje głównie u zwierząt leśnych. Badania terenowe dowiodły, że wyeliminowanie wścieklizny u zwierząt leśnych w wyniku intensywnych programów doustnych szczepień zwierząt dzikich prowadzi do zmniejszenia częstości występowania wścieklizny u zwierząt domowych.
- (22) Wspólnota zatwierdziła szereg programów zwalczania, kontroli i monitorowania wścieklizny w tych państwach członkowskich zgodnie z art. 24 ust. 5 decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii⁽²⁾. Komisja przewiduje zakończenie wspierania przez UE krajowych programów na terytorium tych państw członkowskich do końca 2011 r.

(1) Dziennik EFSA (2006) 436, s. 1.

(2) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 19.

- (23) Biorąc pod uwagę opinię EFSA z dnia 11 grudnia 2006 r. oraz wspierane przez Wspólnotę programy zwalczania wścieklizny w niektórych państwach członkowskich, środek przejściowy przewidziany w art. 6 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 należy przedłużyć do dnia 31 grudnia 2011 r.
- (24) W dniu 18 stycznia 2007 r. EFSA przyjął opinię zatytułowaną „Ocena ryzyka wprowadzenia bąblowicy na terytorium Zjednoczonego Królestwa, Irlandii, Szwecji, Malty i Finlandii w wyniku rezygnacji z przepisów krajowych”⁽¹⁾.
- (25) W dniu 8 marca 2007 r. EFSA przyjął opinię zatytułowaną „Ocena ryzyka wprowadzenia kleszczy na terytorium Zjednoczonego Królestwa, Irlandii i Malty w wyniku rezygnacji z przepisów krajowych”⁽²⁾.
- (26) Z opinii tych wynika, że dostępne dane nie pozwalają EFSA na wykazanie szczególnego statusu państw członkowskich ubiegających się o środki przejściowe w odniesieniu do niektórych kleszczy oraz tasiemca *Echinococcus multilocularis*, a także na obliczenie ryzyka wprowadzenia patogenu w drodze przemieszczania zwierząt domowych o charakterze niehandlowym.
- (27) W celu zapewnienia spójności w odniesieniu do środków przejściowych należy przedłużyć środki przejściowe przewidziane w art. 16 rozporządzenia (WE) nr 998/2003 do dnia 31 grudnia 2011 r.
- (28) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 998/2003,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 998/2003 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku określonym w akapicie pierwszym lit. b), jeżeli transponder nie spełnia wymogów określonych w załączniku Ia, właściciel lub osoba fizyczna odpowiedzialna za zwierzę domowe w imieniu właściciela musi zapewnić możliwość odczytania transpondera podczas każdej kontroli.”;

- 2) w art. 5 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) posiadać paszport wystawiony przez lekarza weterynarii upoważnionego przez właściwe władze, zaświadczenia, że:

(i) dane zwierzę zostało poddane ważnemu szczepieniu przeciwko wściekliznie zgodnie z załącznikiem Ib;

(ii) w razie konieczności, w odniesieniu do danego zwierzęcia zastosowane zostały zdrowotne środki zapobiegawcze dotyczące innych chorób.”;

- b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„W celu zapewnienia kontroli chorób innych niż wścieklizna mogących rozprzestrzeniać się w wyniku przemieszczania zwierząt domowych Komisja może przyjmować w drodze aktów delegowanych zdrowotne środki zapobiegawcze, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b) ppkt (ii), zgodnie z art. 19b i z warunkami ustanowionymi w art. 19c i 19d. Środki te są naukowo uzasadnione i proporcjonalne do ryzyka rozprzestrzeniania tych chorób w wyniku przemieszczania zwierząt domowych.”;

- 3) w art. 6 ust. 1 akapit pierwszy część wprowadzająca oraz tiret pierwsze otrzymują brzmienie:

„1. Do dnia 31 grudnia 2011 r. wprowadzanie zwierząt domowych wymienionych w części A załącznika I na terytorium Irlandii, Malty, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa podlega następującym wymogom:

— muszą one posiadać identyfikację zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), chyba że do zakończenia ośmioletniego okresu przejściowego, przewidzianego w art. 4 ust. 1, państwo członkowskie miejsca przeznaczenia uzna również identyfikację zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. a), oraz”;

- 4) w art. 8 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. a) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) jednego z państw członkowskich wymienionych w części A załącznika II, albo bezpośrednio, albo po tranzyście przez jedno z terytoriów wymienionych w części B załącznika II, spełniają wymogi art. 6, do dnia 31 grudnia 2011 r.”;

⁽¹⁾ Dziennik EFSA (2006) 441, s. 1.

⁽²⁾ Dziennik EFSA (2007) 469, s. 1.

b) lit. b) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) jednego z państw członkowskich wymienionych w części A załącznika II, albo bezpośrednio, albo po transycie przez jedno z terytoriów wymienionych w części B załącznika II, przechodzą kwarantannę, do dnia 31 grudnia 2011 r., chyba że wymogi art. 6 zostały spełnione po ich wprowadzeniu na terytorium Unii.”;

5) w art. 14 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. b), jeżeli transponder nie spełnia wymogów określonych w załączniku Ia, właściciel lub osoba fizyczna odpowiedzialna za zwierzę domowe w imieniu właściciela musi zapewnić możliwość odczytania transpondera podczas każdej kontroli.”;

6) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Do dnia 31 grudnia 2011 r. Finlandia, Irlandia, Malta, Szwecja i Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do bąblowicy, oraz Irlandia, Malta i Zjednoczone Królestwo, w odniesieniu do kleszczy, mogą uzależnić wprowadzanie zwierząt domowych na ich terytorium od zapewnienia zgodności ze szczególnymi przepisami obowiązującymi w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.”;

7) dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 19a

1. W celu uwzględnienia postępu technicznego Komisja może przyjmować w drodze aktów delegowanych zmiany do wymagań technicznych dotyczących identyfikacji określonych w załączniku Ia, zgodnie z art. 19b i z warunkami ustanowionymi w art. 19c i 19d.

2. W celu uwzględnienia rozwoju naukowo-technicznego w odniesieniu do szczepienia przeciwko wścieklicznie Komisja może przyjmować w drodze aktów delegowanych zmiany do wymagań technicznych dotyczących szczepień przeciwko wścieklicznie określonych w załączniku Ib, zgodnie z art. 19b i z warunkami ustanowionymi w art. 19c i 19d.

3. Przyjmując takie akty delegowane, Komisja działa zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19b

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i w art. 19a, powierza się Komisji na okres 5 lat od dnia 18 czerwca 2010 r. Nie później niż 6 miesięcy przed zakończeniem tego pięcioletniego okresu Komisja przedkłada sprawozdanie na temat przekazanych uprawnień. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na taki sam okres, chyba że Parlament Europejski lub Rada odwoła je zgodnie z art. 19c.

2. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o nim równocześnie Parlament Europejski i Radę.

3. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierzone Komisji podlegają warunkom określonym w art. 19c i 19d.

Artykuł 19c

1. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 5 ust. 1 i w art. 19a, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub Radę.

2. Instytucja, która wszczęła procedurę wewnętrzną mającą na celu podjęcie decyzji o ewentualnym odwołaniu przekazanych uprawnień, dokłada starań o powiadomienie drugiej instytucji i Komisji w rozsądnym czasie przed podjęciem ostatecznej decyzji, określając, które przekazane uprawnienia mogłyby zostać odwołane, i wskazując ewentualne przyczyny takiego odwołania.

3. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna natychmiast lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych. Decyzja ta zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 19d

1. Parlament Europejski lub Rada może wyrazić sprzeciw wobec aktu delegowanego w terminie dwóch miesięcy od daty powiadomienia.

Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

2. Jeżeli przed upływem tego terminu ani Parlament Europejski ani Rada nie wyrażą sprzeciwu wobec aktu delegowanego, zostaje on opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wchodzi w życie z dniem w nim określonym.

Akt delegowany może zostać opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i wejść w życie przed upływem tego terminu, jeżeli Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają wyrazić sprzeciwu.

3. Jeśli Parlament Europejski lub Rada wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego, nie wchodzi on w życie. Instytucja, która wyraża sprzeciw wobec aktu delegowanego, przedstawia powody tego sprzeciwu.”;

8) Dodaje się załączniki Ia i Ib znajdujące się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 19 maja 2010 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

D. LÓPEZ GARRIDO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK Ia

Wymagania techniczne dotyczące identyfikacji

Do celów art. 4 ust. 1 standardowy system identyfikacji elektronicznej oznacza pasywne, przeznaczone wyłącznie do odczytu urządzenie identyfikujące o częstotliwości radiowej (*transponder*):

1. zgodne z normą ISO 11784 i wykorzystujące technologię HDX lub FDX-B;
2. możliwe do odczytania przez czytnik zgodny z normą ISO 11785.

ZAŁĄCZNIK Ib

**Wymagania techniczne dotyczące szczepień przeciwko wściekliznie
(o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) ppkt (i))**

Do celów art. 5 ust. 1 szczepienie przeciwko wściekliznie uważane jest za ważne, o ile spełnione są następujące wymagania:

1. Szczepionka przeciwko wściekliznie musi:
 - a) być szczepionką inną niż żywa modyfikowana szczepionka i należeć do jednej z poniższych kategorii:
 - (i) inaktywowana szczepionka zawierająca co najmniej jedną antygenową jednostkę w dawce (norma WHO); lub
 - (ii) szczepionka rekombinowana powodująca ekspresję glikoproteiny odpornościowej wirusa wścieklizny w żywym wektorze wirusowym;
 - b) w przypadku stosowania w państwie członkowskim, posiadać pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zgodnie z:
 - (i) dyrektywą 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (*); lub
 - (ii) rozporządzeniem (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającym wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (**);
 - c) w przypadku stosowania w państwie trzecim, spełniać co najmniej wymogi ustanowione w części C rozdziału 2.1.13 Podręcznika testów diagnostycznych i szczepionek dla zwierząt lądowych Światowej Organizacji Zdrowia Zwierząt, wydanie z 2008 r.
2. Szczepionka przeciw wściekliznie może być uznana za ważną jedynie wtedy, kiedy spełnia następujące warunki:
 - a) szczepionka została podana w dniu wskazanym w:
 - (i) sekcji IV paszportu; lub
 - (ii) odpowiedniej sekcji świadectwa zdrowia towarzyszącego zwierzęciu;
 - b) data, o której mowa w lit. a), nie może być wcześniejsza niż data wszczęcia mikroczipu, wskazana w:
 - (i) sekcji III pkt 2 paszportu; lub
 - (ii) odpowiedniej sekcji świadectwa zdrowia towarzyszącego zwierzęciu;

(*) Dz.U. L 311 z 28.11.2001, s. 1.

(**) Dz.U. L 136 z 30.4.2004, s. 1.

- c) musi minąć co najmniej 21 dni od wypełnienia protokołu szczepienia, wymaganego przez producenta dla pierwszego szczepienia zgodnie z wymaganiami technicznymi pozwolenia na dopuszczenie do obrotu, o którym mowa w pkt 1 lit. b), dla szczepionki przeciwko wściekliznie w państwie członkowskim lub państwie trzecim, w którym podano szczepionkę;
 - d) okres ważności szczepienia, zgodnie z wymaganiami technicznymi pozwolenia na dopuszczenie do obrotu dla szczepionki przeciwko wściekliznie w państwie członkowskim lub państwie trzecim, w którym podano szczepionkę, musiał zostać wpisany przez upoważnionego lekarza weterynarii w:
 - (i) sekcji IV paszportu; lub
 - (ii) odpowiedniej sekcji świadectwa zdrowia towarzyszącego zwierzęciu;
 - e) ponowne szczepienie (dawka przypominająca) musi zostać uznane za pierwsze szczepienie, jeżeli nie zostało przeprowadzone w okresie ważności poprzedniego szczepienia, o którym mowa w lit. d)."
-

Oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji w sprawie art. 290 TFUE

Parlament Europejski, Rada i Komisja oświadczają, że przepisy przedmiotowego rozporządzenia pozostają bez uszczerbku dla stanowiska, jakie w przyszłości instytucje mogą zająć w odniesieniu do wykonania art. 290 TFUE lub poszczególnych aktów ustawodawczych zawierających takie przepisy.

Oświadczenie Komisji

Komisja zamierza przedstawić do dnia 30 czerwca 2011 r. wniosek w sprawie przeglądu całego rozporządzenia (WE) nr 998/2003, zwłaszcza w kwestiach dotyczących aktów delegowanych i wykonawczych.

Oświadczenie Komisji w sprawie notyfikacji aktów delegowanych

Komisja Europejska przyjmuje do wiadomości, że – oprócz przypadków, w których akt ustawodawczy przewiduje tryb pilny – Parlament Europejski i Rada uznają, że notyfikacja aktów delegowanych uwzględnia przerwy w pracach instytucji (zimową, letnią i związaną z wyborami do Parlamentu Europejskiego), tak aby Parlament Europejski i Rada mogły wykonywać swoje prerogatywy w terminach przewidzianych w odnośnych aktach ustawodawczych, i jest gotowa działać w zgodzie z powyższym.
